



Cesta do srdce impresionismu

Na konci 19. století byla Giverny vesnicí, kde žilo 300 obyvatel. Pak jednoho dne kolem projíždějící Claude Monet vykoul z vlaku a zamiloval se. Giverny se díky němu stalo místem jedněch z nejkrásnějších zahrad Francie a láskou mnohých dalších projíždějících.

Vlak v Giverny nestaví ani dnes. Vesnička, označovaná za bránu do Normandie, leží na poloviční cestě mezi Paříží a Rouenem a současně na pravém břehu Seiny při soutoku s řekou Epte. Osudové Monetovo vykuknutí sem následně přivedlo další generace umělců i dnešní masovou vlnu turismu.

Malířův objev

Původ vesnice je velice starý, našly se zde hroby již z galско-románské doby a nedaleký megalitický monument dokazuje osídlení již v neolitu. Slavné se však Giverny stalo, až když jej v roce 1883 „objevil“ Claude Monet. Malíř si pronajal velký farmářský dům s přičleněnou zeleninovou zahradou a ovocným sadem na ploše jednoho hektaru. Zakladatel impresionismu, který zde nakonec prožil 43 let až do své smrti, posléze dům koupil a začal systematicky měnit celý pozemek. V prostoru před domem leží květinová zahrada, pozemek bohužel protíná rušná silnice, na jejíž druhé straně je tzv. vodní zahrada s proslaveným leknínovým jezírkem. Monet navrhl zahradu tak dokonale, že v jejím zajetí nemáte o několik metrů dál situované silnici ani ponětí. Monetovi se dokonce podařilo, přes odpor ostatních vesničanů, získat povolení a změnit tok jedné z větví řeky Epte.



FOTO: TEREZA PAVLÍČKOVÁ

Krátce po Monetovi se začali v Giverny usazovat mladí američtí umělci, kteří se sjížděli do Paříže a v jejím okolí hledali příležitost osvojit si techniku nové módní vlny tzv. „plain air“, tedy malby pod širým nebem. Prý to nebylo kvůli přítomnosti Moneta, ale spíše náhodou a kouzlem místa, které zapůsobilo na Williama Metcalfa. První generace malířů si pronajala velký dům a jejich přítomnost změnila posléze místní krámk s malým barem manželů Baudyových na hotel amerických malířů, jehož kavárna se stala uměleckým centrem.

Davy, barvy, květiny

Nejeden z turistických průvodců charakterizuje Giverny v duchu: příjemný jednodenní výlet do malé vesnice, kde najdete Monetovo muzeum a květinami přetékající nádherné zahrady. Brožurky ne-

lžou, ale můžete rovněž podlehnout klamně předstávě o romantickém, tichém a intimní atmosférou nasáklém dni.

Vlak Paříž – Rouen staví v nedalekém městečku Vernon, kde na něj navazuje přímý autobus do Giverny. Překrásné zahrady však nejsou jen za zdí Monetova domu, jsou všude kolem vás, takže ani čekání v dlouhé frontě do Monetova muzea není utrpením. V zahradách se nesmí piknikovat a lístek platí jen pro jednu návštěvu, tudíž jakékoliv opuštění zahrad je definitivní. Když projdete muzejním obchodem, kde najdete od reprodukcí po pláštěnky a rýče úplně vše, samozřejmě s monetovským motivem, otevře se před vámi živý impresionistický obraz a napadne vás: „Jaké je to umění stát se nejslavnějším impresionistou, když předloha je tak dokonalá. To bych nakreslila i já.“

Bohužel, kromě piknikování se v zahradách nedá moc snít. Je to živé, pulsující místo, kterému dominuje zvuk lidských hlasů. Ne, tady se čas nezastavil a vám se nepoštěstí v tékavém tichu po hodiny pozorovat různost a jednoduchost ze stejné zahradní lavičky.

Úzkými cestičkami mezi roztočnými záhony se hemží lidé z celého světa, žasnou nad krásou přírody, její barevnou kompozicí, která vznikla na základě důkladných příprav a velkého úsilí člověka, a přece zůstává přirozenou přírodou. Jako by zde ty zahrady byly odjakživa, jaksí náhodou. Atmosféru zastavení a odpočinku však nahradila popularita, která z vesnice udělala položku na seznamu turistických atrakcí země.

Sluneční jídelna

Monetovo muzeum se návštěvníkům otevřelo teprve